

Geachte Minister van der Wal,

Graag wil ik reageren op uw Internetconsultatie m.b.t. Haas en Konijn, gepubliceerd op 28-04-2022.

Achtergrond

Al tientallen jaren bejagen mijn grootvader en zijn broer een jachtveld op ons prachtige eiland Sint Philipsland. Elk jaar zijn de afschotgegevens hiervoor keurig geregistreerd. De oudste gegevens die ik terug kon vinden dateren uit het seizoen 1985/1986.

Naast eenden, fazanten, duiven en patrijzen kwamen er in dat jaar enkele hazen en konijnen op het tableau. In de afgelopen 40 jaar is er veel veranderd. Door het aanleggen van natuurgebieden en aangepaste wetgeving kwamen er nieuwe diersoorten het jachtveld.

Ik ben geboren in 1988. Zodra ik kon lopen ging ik met mijn opa mee het jachtveld in. Op een oude foto is te zien dat ik een haas draag. We zijn dan even lang.

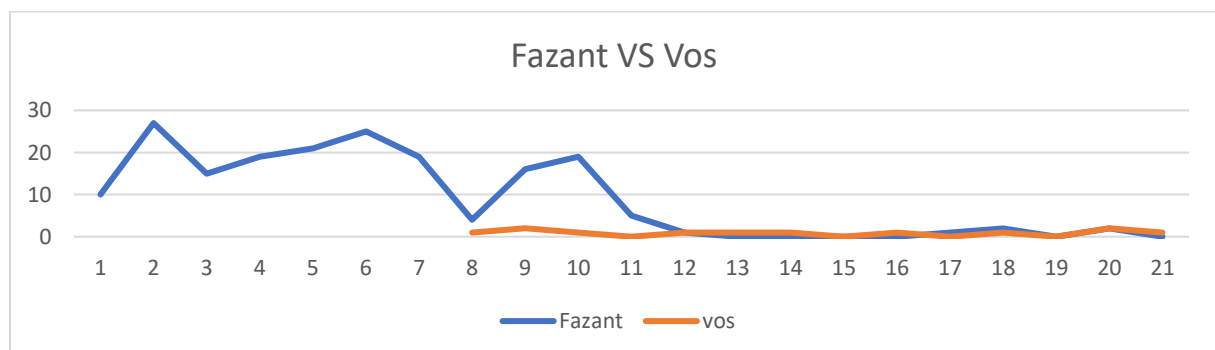
Liefde voor de natuur is mij dan ook met de paplepel ingegoten. Respectvol oogsten van het overschot uit de natuur is daar een logisch onderdeel van. Op 10 jarige leeftijd leerde ik hoe het geschoten wild gevild moet worden. Na een jachtdag leverde ik het geschoten wild panklaar aan in de keuken van mijn ouders.

Op die leeftijd begon ik mij ook te verdiepen in natuurbescherming, vanaf 2001 ben ik lid van de Vogelbescherming. En nog altijd zet ik mij op verschillende vlakken in voor de bescherming en behoud van natuur soorten in Nederland. Denk aan het aanleggen en onderhouden van landschapselementen, organiseren van schoonmaakdagen, (mede) financieren van BOA's voor toezicht en handhaving, enz.

In 2008 heb ik, na de opleiding bij SJN, mijn jachtexamen met goed gevolg afgelegd. Vanaf dat moment hanteer ik ook zelf het geweer in het jachtveld. De veranderingen in de wildstand in onze Zeeuwse polder heb ik dan ook van dichtbij meegemaakt.

Zo werden in 1992 de eerste 2 grauwe ganzen geschoten. Inmiddels zijn er grote hoeveelheden grauwe ganzen, brandganzen, canadese ganzen, en nijlganzen. Deze veroorzaken grote schade aan de landbouwgewassen.

In 2008 kwam er voor het eerst een vos op het tableau. Doordat deze tijdelijk een beschermd status genoot, explodeerde de populatie en kwamen de eerste vossen Zeeland binnen. Dit had direct een desastreuze uitwerking op de goede fazantenstand in ons jachtveld. Sindsdien bekijken wij per jaar hoeveel fazanten er zijn, en schieten eventueel een enkele fazanthaan als de stand dat toelaat.

Als laatste is het reewild in onze polders steeds talrijker aanwezig. Was het vroeger een unicum om een ree te zien, inmiddels is het de normaalste zaak van de wereld dat er wintersprongen van 10 tot 20 reeën in het veld staan.

Konijn

Helaas is ons jachtveld niet meer geschikt voor konijnen. Schaalvergroting in de landbouw, in combinatie met diverse ziektes en toenemende predatie deden de konijnen in ons familiejaachtveld de das om.

Sinds 2014 beheer ik echter ook een jachtveld speciaal om schade van konijnen aan onze deltawerken te voorkomen, op verzoek van Rijkswaterstaat heeft het Rijksvastgoedbedrijf hiervoor een vergunning verleend.

Daar is duidelijk zichtbaar dat de konijnenstand zich explosief kan ontwikkelen, met grote schade als gevolg. Zie bijgaande foto.

Elke Nederlandse jager weet hoe groot de konijnenpopulatie in zijn of haar veld is, en kan daar het nodige deel van oogsten tijdens het reguliere jachtseizoen. Door de sluiting van het jachtseizoen dreigt een situatie te ontstaan zoals we nu met ganzen zien. Op het moment dat er schade is wordt de jager opgeroepen. Bij Konijnen kan het dan zomaar zijn dat er jonge konijnen in het hol liggen. Het is vanzelfsprekend uitermate onwenselijk om op die momenten de moederdieren te schieten.

Vandaar het uitdrukkelijk verzoek van een actieve konijnenjager om uw beslissing m.b.t. het niet openen van het jachtseizoen voor konijn te heroverwegen!

Haas

In ons jachtveld is het haas een van de mooiste dieren. De snelheid en behendigheid waarmee ze zich kunnen bewegen over de vette klei, de prachtige kleuren in het vroege of late zonlicht, het fascinerende spel van rammelende hazen in het voorjaar en de zomer, zoveel schoonheid is bij weinig ander polderbewoners te vinden. We zijn dan ook zuinig op onze hazen.

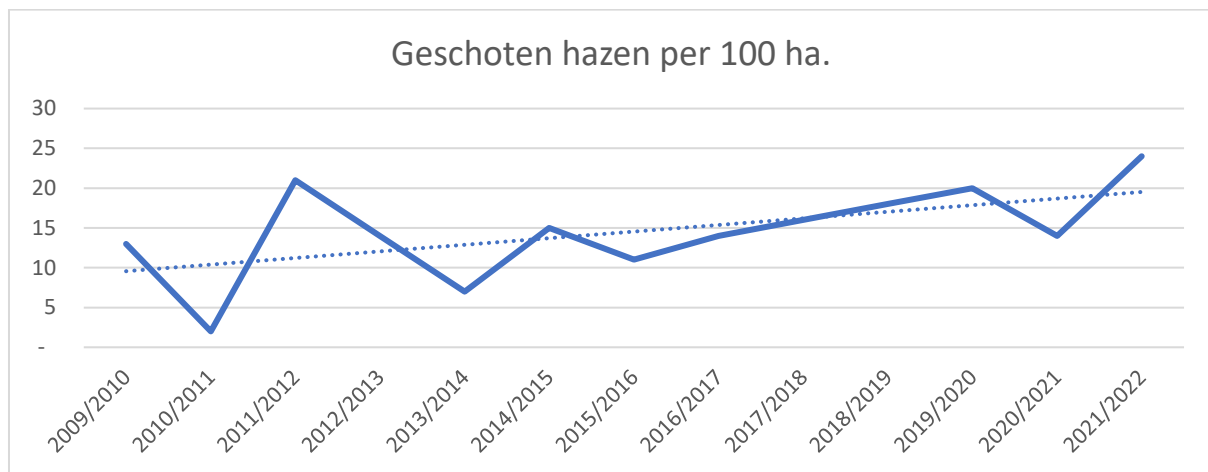
Door het jaar heen monitoren we de hazenstand nauwgezet. Dit doen we door tellingen met nachtzichtapparatuur, maar ook door onze "normale" controle rondes in het veld, met de laarzen in de klei.

Bij onverklaarbare sterfte laten we onderzoek doen door DWHC om de oorzaak te achterhalen, en wellicht maatregelen te kunnen nemen. En bij verdenking van stroperij rijden we regelmatig controles door het veld en schakelen we met onze BOA's.

1 dag per jaar bejagen we onze hazen. Op die dag oogsten we het overschot. Bij goede jaren kan dat meer zijn, als de stand wat minder is bejagen we spaarzaam, en houden we wat vaker de vinger recht.

Effectief betekend dit bijvoorbeeld dat we afspreken welke “kansen” om een haas te schieten benut mogen worden. Het eerste haas die bij een jager komt laten we altijd ontsnappen, de tweede mag geschoten worden, maar de derde mag weer ontsnappen. Als de stand goed is mag ook het vierde of zesde haas geschoten worden, als onze tellingen laten zien dat er minder hazen zijn is maximaal 1 haas per jager ook genoeg.

Op deze manier zorgen we al jaren voor een gezonde hazenstand in ons veld. Vanaf 2009 heeft ons veld zijn huidige omvang. Het afschot per 100 hectare ziet er dan als volgt uit:

Doordat wij met de betreffende landbouwers langlopende contracten afsluiten (6 tot 12 jaar) zijn we voor lange tijd aan elkaar verbonden. Samen zorgen wij voor een redelijke wildstand, en zeker voor een goede hazenstand.

Het door u geschetste beeld dat de goede staat van instandhouding van het haas in het geding is correspondeert niet met onze waarnemingen. Juist het haas lijkt zich in het moderne landschap van grootschalige landbouw goed te handhaven.

Ondanks predatie door roofdieren en huisdieren (loslopende huiskatten honden), ondanks verkeersslachtoffers en ondanks een toenemende recreatiedruk, zien wij een hazenstand waar we trots op zijn.

Vanzelfsprekend zal onze inspanning voor het haas, en daarmee ook voor tal van andere diersoorten, verminderen als de benuttingsjacht wegvalt.

Toekomst

Om ook in de toekomst het wildbeheer in Nederland in goede banen te leiden is het van belang dat er goede wet- en regelgeving is m.b.t. beheer en bescherming van ons Nederlandse wild.

Hiervoor verzoek ik u om vooral in gesprek te gaan met de mensen uit de praktijk. Praat met jagers en landbouwer, dat zijn de mannen en vrouwen met kennis uit de praktijk. Trek uw laarzen aan en

kom gerust een keer bij ons op bezoek, graag nemen wij u mee door alle facetten van het wildbeheer, biotoopverbetering, telprotocollen, afschotregistratie, ect.

Hopelijk kunt u al onze verzamelde tel- en afschotgegevens dan ook gebruiken om daarmee uw beleid te onderbouwen.

Tallose uren steken wij in het systematisch uitvoeren van tellingen, ook voor diersoorten waar niet op gejaagd wordt. Soms tot diep in de nacht (bij telling van bijv. vossen en loslopende huiskatten in Zeeland). Het negeren en/of wantrouwen van onze verzamelde cijfers doet op dit moment veel pijn. Het (deels) sluiten van de jacht voelt als zeer onrechtvaardig.

Hopelijk kunnen wij in de toekomst samen optrekken. Ministerie, jagers, boeren en buitenlui. Geef de 27.000 vrijwillige jagers het vertrouwen terug, dat zal niet beschaamd worden.

Met vriendelijke groet,

J. Kunst